

Arrest

nr. 106 742 van 15 juli 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 13 juli 2013 hebben ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 juli 2013 houdende de bevelen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13 *quinquies*) aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 8 juli 2013 .

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juli 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2013 om 11uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 9 maart 2001 in België een asielaanvraag indiende die op 25 april 2001 geweigerd werd door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen.

Op 12 oktober 2009 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in die door de commissaris-generaal geweigerd werd; het beroep werd op 28 februari 2011 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen.

Op 8 juli 2013 werden door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie lastens verzoeker en zijn echtgenote een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker ("bijlage 13 quinques") genomen dat hen dezelfde dag betekend werd.

Verzoekers werden ondergebracht in een FITT-woning met het oog op hun verwijdering uit het grondgebied en hun repatriëring naar hun land van herkomst.

Op 8 juli 2013 diende verzoeker een derde asielaanvraag in. Verzoekster diende op 8 juli 2013 eveneens een asielaanvraag in.

Verzoekers dienden op 14 juli 2013 een verzoekschrift in tot nietigverklaring en schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen voormelde bevelen om het grondgebied te verlaten van 8 juli 2013.

Dit betreft de bestreden beslissingen.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Wat de beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering betreft, is overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) een beslissing tot vasthouding in een bepaalde plaats enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de Correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van dit onderdeel van de bestreden beslissing. In de mate dat verzoekende partij eveneens beroep instelt tegen dit luik van de bestreden beslissing, in het bijzonder de beslissing tot vasthouding, is dit beroep onontvankelijk.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is er op gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (cf. RvS 13 augustus 1991, nr. 37.530).

Zoals vermeld onder *sub* 2.1. bepaalt artikel 43, § 1 van het PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht - onbetwistbaar moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

2.2.2.1. Verzoekers voeren aan dat ze op dit ogenblik verblijven in een FITT-woning met het oog op de repatriëring zodat de zaak om deze reden uiterst dringend is.

2.2.2.2. Het uiterst dringend karakter wordt niet betwist door de verwerende partij.

De verwerende partij stelt dat in de Nota van 14 juli 2013 (zie p. 2/7)) dat verzoekers op 8 juli 2013 een asielaanvraag hebben ingediend.

2.2.2.3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker en verzoekster (zie "bijlage 26") op 8 juli 2013 inderdaad een asielaanvraag hebben ingediend waarover nog niet beslist werd. Het bestreden bevel kan, na het indienen van de asielaanvraag op 8 juli 2013 tot op het moment dat hierover is beslist, niet ten uitvoer worden gelegd. De verwijzing in het verzoekschrift naar voormelde bevelen en de verklaring dat verzoekers werden opgesloten in de FITT-woning te Sint-Gills Waas met het oog op hun verwijdering uit het grondgebied en hun repatriëring naar hun land van herkomst, volstaan bijgevolg niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen.

Immers op huidig ogenblik kan het bevel om het grondgebied te verlaten niet worden uitgevoerd en is een repatriëring, laat staan een gedwongen repatriëring, gelet op het onderzoek naar de asielaanvraag hypothetisch; verzoekers tonen niet aan dat ze geen gebruik zouden kunnen maken van de gewone schorsingsprocedure.

Het uiterst dringend karakter van de vordering wordt niet aangetoond.

Dienvolgens is niet voldaan aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV.

Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien juli tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. M. RYCKASEYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. RYCKASEYS

M. BONTE